

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

Liliana Catan

judecători

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Victor Burduh

Nicolae Craiu

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2020 în cauza penală privindu-l pe

Tihonov Vladislav XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.03.2014 – 13.07.2015;

Instanța de apel: 27.07.2015 – 25.05.2016, 28.04.2017 – 25.04.2018 și 07.02.2019 – 17.01.2020;

Instanța de recurs: 05.09.2016 – 14.02.2017, 19.07.2018 – 18.12.2018 și 02.06.2020 – 22.07.2020.

Asupra recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 13.07.2015 Tihonov Vladislav a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

S-a dispus a nimici bricheta de hașiș cu greutatea de 74,9 gr., iar cântarele de model „Digital Scale” și „Tefal” de restituit proprietarului.

2. Potrivit sentinței, Tihonov Vladislav este învinuit de organul de urmărire penală, că acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a substanțelor narcotice, exprimată în procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari fără scop de înstrăinare, într-o zi și loc nestabilit

de organul de urmărire penală, ilegal, a procurat substanțe narcotice de la o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, pe care le-a păstrat la domiciliul său, iar la 11.09.2013, aproximativ la ora 08:10, în urma efectuării percheziției la domiciliul lui Tihonov Vladislav, din or. Soroca, str. XXXXX, în garaj, pe stelajul din stânga, într-un pachet de polietilenă a fost depistată și ridicată o placă de culoare cafeniu închisă cu dimensiunile 8x7,5 cm și grosimea de aproximativ de 1,2 cm.

Conform raportului de expertiză nr. 6313 din 13.09.2013, masa vegetală uscată mărunțită de culoare verde, presată de formă dreptunghiulară este „Hașiș”(anașa), în care a fost depistat component narcotic activ – tetrahydrocannabinol – și se atribuie la substanțe narcotice.

Cantitatea masei vegetale uscate cu greutatea de 74,9 gr. se atribuie la proporții deosebit de mari.

Hașișul este inclus în lista nr,1 al tabelului nr.1 „Substanțe narcotice, substanțe psihotrope, neaplicate în practica medicală”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 și în ista „Cantitățile substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.9 din 23.01.2006.

Aceste acțiuni ale lui Tihonov Vladislav au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal – *procurarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tihonov Vladislav să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 ani, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe o perioada de 5 ani.

În motivarea apelului s-a invocat, că prima instanță neîntemeiat a pronunțat o hotărâre de achitare a inculpatului, deoarece cumulul de probe administrat în cadrul urmăririi penale și cercetat în ședința de judecată confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, însă instanța de fond n-a dat o apreciere corectă acestor probe.

Astfel, prin declarațiile martorilor Cheptea Ihtiandr, Boz Andrian, Guzun Cornel, Tarlapan Ghenadie, precum și raportul de constatare a bănuielii rezonabile și de ridicare a unor acte din materialele cauzei penale nr. 2013040875 și anume: copia ordonanței de pornire a urmăririi penale pe cauza penală nr. 2013040875 din 21.06.2013; raportul ofițerului superior de investigații Guzun Cornel; extrasul din Registrul bunurilor imobile; procesul-verbal de percheziție din 11.09.2013; raportul de expertiză nr.6213 din 13.09.2013 și tabelul fotografic anexat, procesul-verbal de examinare a obiectului și corpurile delictive confirmă vinovăția lui Tihonov Vladislav în săvârșirea infracțiunii.

De asemenea instanța de fond a apreciat eronat declarațiile martorilor Spinei Tatiana, Manole Sava și Daniel Ciuhrii și la stabilirea circumstanțelor cauzei s-a bazat în exclusivitate pe declarațiile inculpatului precum și pe declarațiile martorului Ruslan Pavliuc, ultimele urmând a fi apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de procuror, care, invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017, a fost admis recursul ordinar, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată deoarece motivarea soluției contrazice dispozitivului, în partea descriptivă motivându-se soluția de achitare prin prisma altui temei decât cel indicat în dispozitiv.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 aprilie 2018 a fost admis, din alte motive decât cele invocate, apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Tihonov Vladislav a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

8. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11.12.2018 a fost admis recursul ordinar, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, motivându-se că nu s-a făcut o analiză a probelor administrate și o apreciere a acestora.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2020 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința, în latura penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Tihonov Vladislav a fost achit de învinuirea adusă conform art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, din motivul neconstatării existenței faptei infracțiunii.

Au fost menținute dispozițiile sentinței referitor la soluționarea chestiunilor ce țin de soarta corpurilor delictive.

În partea descriptivă a hotărârii, instanța de apel a reținut că:

- nu s-a constatat existența faptei infracțiunii pe faptul *procurării* substanțelor narcotice, ea nefiind probată în nici un mod, iar învinuirea vine în contradicție cu prevederile art. 281 alin. (2) Cod de procedură penală, fiind una vagă și confuză, invocându-se doar că Tihonov Vladislav a procurat într-o zi și loc nestabil și de la o persoană neidentificată, nefiind elucidate nici locul, nici timpul încheierii tranzacției și nici cea de-a doua parte (participant) a tranzacției de vânzare-cumpărare, martorii prezentați de acuzare relatând numai faptul depistării substanțelor narcotice la acesta în gospodărie;

- *păstrarea* substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari nu a fost comisă de inculpat deoarece acuzarea a omis demonstrarea faptului că pachetul cu substanță narcotică, depistat în urma percheziției, ar aparține lui Tihonov Vladislav și că nu au fost stabilite circumstanțe ce ar permite aprecierea critică a declarațiilor martorului Pavliuc Ruslan, persoana care sub dirijarea angajatului organelor de drept a plasat bricheta de hașiș.

De asemenea, procedura de conservarea a probelor a fost viciată, membrii grupului operativ ne întreprinzând măsuri în conservarea probelor: au efectuat percheziția în lipsa echipamentului corespunzător și în lipsa mănușilor. Deși în procesul-verbal de percheziție din 11.09.2015 se reține că în procesul percheziției va

avea loc filmarea video, obiectele nu au fost ridicate și împachetate separat, la momentul depistării, fiind prezentate martorilor pe masa din ograda gospodăriei lui Tihonov Vladislav.

11. Împotriva hotărârii, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, motivând că, chiar dacă instanța de apel a constatat două temeuri de achitare (art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală), în final s-a adoptat și în dispozitiv s-a pronunțat doar referitor la achitarea în baza art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, astfel că, dispozitivul deciziei nu corespunde cu partea descriptivă.

O altă eroare a instanței de apel rezultă din neaprecierea tuturor probelor acuzării și neexpunerea asupra tuturor motivelor apelului.

Drept urmare, se solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

12. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință apărătorul, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este vădit neîntemeiat și argumentând că instanța de apel, rejudecând cauza s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și a apreciat fiecare probă prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

13. Se apreciază că recursul ordinar că a fost depus în termen legal, pronunțarea integrală a deciziei având loc la 14 februarie 2020, iar recursul a fost depus la 11 martie 2020 și că nu este în mod vădit nefundat, în sensul art.432 Cod de procedură penală, fiind admisibil.

14. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Tot aici, urmează a fi reiterate și stipulările

din art. 434 Cod de procedură penală, unde este indicat că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Din analiza textelor de lege pre-citate, se conchide că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată comiterea unor erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate.

Respectiv, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să se expună argumentat în hotărârea adoptată, inter alia, asupra tuturor capetelor de cerere menționate de părți, această obligație a instanței este prevăzută în dispoziția art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală.

Mai mult, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Or, rațiunea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Din textul recursului ordinar, se constată că titularul acestuia invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și, în esență, pledează pentru casarea deciziei instanței de apel, dat fiind că nu au fost îndeplinite indicațiile instanței de recurs la rejudecarea cauzei, prin decizia instanței de apel nu s-a dat răspuns la toate argumentele invocate în apelul procurorului și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Colegiul penal lărgit, verificând criticele recurentului, în raport cu actele cauzei, constată că acestea sunt întemeiate, iar instanța judecând apelul nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită și nemotivată, prin

ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul a rezultat din următoarele raționamente:

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că cauza dată a fost deja judecată de două ori în procedura recursului ordinar și prin deciziile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 februarie 2017 și 11 decembrie 2018 s-a dispus admiterea recursurilor procurorilor, casarea totală a hotărârilor instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, indicându-se că *motivarea soluției contrazice dispozitivului, în partea descriptivă motivându-se soluția de achitare prin prisma altui temei decât cel indicat în dispozitiv și nu s-a făcut o analiză a probelor administrate și o apreciere a acestora.*

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt cuprinse în art. 436 Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la momentul pronunțării recursului.

Casarea deciziei instanței de apel a fost condiționată de erorile admise de această instanță la judecarea apelului, materializate prin necorespunderea părții descriptive a hotărârii cu dispozitivul și lipsa analizei și aprecierii probelor, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Reieșind din partea descriptivă a deciziilor instanței de recurs, se constată că instanța de apel a primit indicații clare cu privire la omisiunile și erorile admise la judecarea apelului, pe care urma în mod evident să le corecteze prin rejudecarea cauzei.

Analizând partea motivantă a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2020 se conchide că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelant. Or, după cum s-a specificat expres anterior de către instanța de recurs, la caz, este necesar ca în mod precis și explicit, prin argumente temeinice și suficiente, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării

cauzei, cu excluderea contradicțiilor existente. Lipsa unei motivări adecvate cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească afectează grav respectarea garanțiilor procedurale a părților la un proces echitabil.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, ceea ce în speța dată nu s-a realizat.

Așadar, la etapele precedente de judecare a cauzei a fost disputată chestiunea privind lipsa unei analize și aprecieri a probelor. Or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Termenul de „*convingere intimă*” exprimă atitudinea imparțială, independentă, fără prejudecăți față de o probă sau alta. Judecătorul este independent la aprecierea probelor, nefiind legat de opiniile altor persoane sau instanțe.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența și utilitatea acestora. Totodată, proba trebuie apreciată și după veridicitatea ei. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

În pct. 60 a hotărârii recurate se indică că „*instanța de apel, din cumulul probelor administrate, nu reține probe certe și concludente, ce ar servi temei de condamnare a inculpatului Tihonov Vladislav*”, cu toate că mai sus în pct. 59 instanța de apel a respins alegațiile apărării cu privire la inadmisibilitatea procesului-verbal de percheziție, impunându-se concluzia admisibilității probei acuzării. Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, apărarea a indicat și la alte erori admise în

cadrul urmăririi penale, instanța de apel neexpunându-se în nici un mod asupra lor.

De asemenea, instanța de apel a avut ca obiect de studiu probele invocate de acuzare (*a se vedea f.d. 39-41, vol. IV*) și probele inovate de apărare (*a se vedea f.d. 41-42, vol. IV*), însă nu toate probele arătate de părți și-au găsit reflectare în textul hotărârii (*pct. 46-56 din partea descriptivă a deciziei*), ele fiind selectiv enunțate și descrise, și lipsește o coroborare a ansamblului probator, o apreciere, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cât și o motivare a instanței asupra tuturor probelor invocate de părți și a probelor enunțate în textul hotărârii.

În consecință, Colegiul ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularului dreptului de recurs și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea *Fomin versus Republica Moldova*).

Un al motiv care stă la baza concluziei de a casa decizia instanței de apel și a trimite cauza la o nouă rejudecare a fost acela că motivarea soluției contrazice dispozitivului, în partea descriptivă motivându-se soluția de achitare și prin prisma altui temei decât cel indicat în dispozitiv.

Astfel, instanța de apel a constatat că „*Acuzarea s-a axat în învinuirea adusă pe două modalități normative alternative de realizare a laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal și anume: **procurarea ilegală** și **păstrarea ilegală**. ... în latura **păstrării** substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari instanța de apel constată că fapta nu a fost comisă de Vladislav Tihonov (art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală)... în latura dată (**procurării**) este cert faptul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.”, adoptând o hotărâre de achitare pe motiv că **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii** (art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală).*

La caz, se constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, deoarece în partea descriptivă se motivează soluția de achitare prin prisma a două temeuri de achitare (art. 390 alin. (1) pct. 1) și 3) Cod de procedură penală), iar în dispozitiv se indică doar unul, cel prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Tihonov Vladislav a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea de circulație ilegală a substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare, exteriorizată prin două modalități normative (*procurare* și *păstrare*), acțiuni ce rezultă una din alta și, în speță, nu pot exista de sinestătător. Instanța de apel, adoptând hotărârea, a divizat componența de infracțiune, motivând concluzia de nevinovăție sub două aspecte, motivare contradictorie, or pe de o parte nu există fapta infracțională și nici vinovatul (*procurarea*), iar pe altă parte există fapta, dar nu există făptuitorul (*procurarea*).

Deci, abordarea faptei infracționale deduse instanței în această manieră, nu corespunde exigențelor normelor procesual-penale și practicii naționale constante.

Față de toate considerentele arătate supra, Colegiul reiterează că, instanța de apel a trecut cu vederea indicațiile instanței de recurs privitor la chestiunile care trebuiau să fie verificate la rejudecarea cauzei, încălcând vădit prevederile art. 436 Cod de procedură penală în acest sens.

În esență, toate acestea conturează convingerea fermă a instanței de recurs că instanța de apel, rejudecând cauza, a admis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit statuează că, temeinicia sentinței nu a fost verificată în raport cu alegațiile apelantului, materialul probant și cu cadrul legal existent, iar erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale. Încălcările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluții corecte și legale în cauza dată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea apreciere convenită, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

15. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2020 în cauza penală privindu-l pe **Tihonov Vladislav XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la 30 iulie 2020.

Președinte	Liliana Catan
Judecător	Galina Stratulat
Judecător	Iurie Bejenaru
Judecător	Victor Burduh
Judecător	Nicolae Craiu